

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. března 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Kantora a přísedících Ing. Anny Řežábkové a Jany Kantové

takto:

Obžalovaný

J■ Ch■,

nar. ■■■ v ■■■■, trvale bytem ■■■■, nyní ve vazbě v této trestní věci ve Věznici ■■■■,

uznává se vinným, že

1)

dne 12. 11. 2018 mezi 15.00 a 19.30 hodin v ■■■■, na žádost nezletilých A■■■ B■■■, nar. ■■■■, K■■■ M■■■, nar. ■■■■, a F■■■ P■■■, nar. ■■■■, jejichž věk rámcově znal, postupně koupil v prodejně potravin za peníze poskytnuté mu za tím účelem nezletilou A■■■ B■■■ celkem nejméně 16 lahví alkoholického nápoje Frisco o objemu 0,33 l a obsahu alkoholu 4,5%, z nichž následně všichni společně, zejména však nezletilé A■■■ B■■■ a K■■■ M■■■, v jím užívaném bytě na adrese ■■■■, zkonsumovali nejméně 12 lahví, dále v tomto bytě umožnil jmenovaným nezletilým konzumaci nezjištěného množství červeného vína smíchaného s colovým nápojem a vodky

2)

tedy

ve větší míře podal dítěti alkohol,

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

přechin podání alkoholu dítěti podle § 204 trestního zákoníku,

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) roků**, jehož výkon se podle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 81 odst. 1 trestního zákoníku **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **4 (čtyř) roků**, a současně se nad obžalovaným vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. h) trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá povinnost zdržet se** v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení **konzumace alkoholických nápojů**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **ochranné léčení psychiatrické v ambulantní formě**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit jako náhradu škody České průmyslové zdravotní pojišťovně, se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, 703 00 Ostrava, IČ: 47672234, částku 10.724 Kč.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni podal dne 14. 2. 2019 u zdejšího soudu obžalobu na J. Ch. pro přečin podání alkoholu dítěti podle § 204 trestního zákoníku a zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a to na obdobném skutkovém základě, jaký je obsažen ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Z rozdílů mezi skutkovými závěry obžaloby a rozsudku lze poukázat pouze na ten, který se u jednání pod bodem 1 týká počtu obžalovaným opatřených lahví alkoholického nápoje Frisco (žalobní návrh dovozoval, že jich bylo nejméně 10, zatímco soud uzavřel, že se jednalo nejméně o 16 lahví), jakož i ten, jenž se u jednání pod bodem 2 vztahuje ke způsobu pohlavního styku obžalovaného s nezletilou A. B. (podle žalobního návrhu obžalovaný v rámci sexuálních praktik uvedených ve výroku rozsudku jmenované nezletilé také částečně zasunul prst do vagíny). Zbývající odchylky skutkových závěrů soudu oproti obžalobě byly zcela nepodstatné jak z hlediska právní kvalifikace stíhaného jednání, tak z pohledu jeho závažnosti, proto je není třeba popisovat.
2. Soud v průběhu hlavního líčení provedl veškeré důkazy, které podle jeho názoru reálně mohly přispět k objasnění věci (ostatně strany ani neměly žádné návrhy na doplnění dokazování). Na jejich základě vzal za prokázaný následující skutkový stav.
3. Obžalovaný J. Ch. trpí lehkou mentální retardací, jiné psychické poruchy se u něj nevyskytují. Z důvodu uvedeného mentálního deficitu byl rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 9. 4. 2018 sp. zn. 19Nc 2005/2017, jenž nabyl právní moci dne 19. 5. 2018, omezen ve svéprávnosti k některým majetkoprávním jednáním, opatrovníkem mu byla ustanovena jeho matka M. Ch. Až do svého zadržení a následnému vzetí do vazby v projednávané věci (k čemuž došlo ve dnech 13. 11. a 14. 11. 2018) žil sám v pronajatém bytě na adrese .
4. Nezletilí A. B., nar. , K. M., nar. , a F. P., nar. , navštěvují Základní školu v , do doby nyní stíhaného jednání se přátelili, ve volném čase se scházeli a pohybovali po . To činili i dne 11. 11. 2018 v odpoledních a večerních hodinách, náhodně se přitom setkali s obžalovaným, s nímž se nezletilý F. P. znal již z dřívější doby. Nezletilí využili skutečnosti, že obžalovaný je již zletilý, a požádali jej, aby jim koupil krabičku cigaret a dvě láhve o objemu 0,33 litru s nápojem Frisco, který obsahuje 4,5% alkoholu. Obžalovaný jim vyhověl a z peněz poskytnutých mu za tím účelem nezletilou A. B. tyto věci v jednom z obchodů koupil. Poté se všichni přemístili do bytu obžalovaného, kde mimo jiné vypili obě láhve uvedeného nápoje. Daného dne se obžalovaný také dozvěděl, jaký je rámcově věk nezletilých A. B. a K. M., tedy že prvně jmenované je zhruba let a posléze uvedené kolem let, věk F. P. znal již z minulosti. Současně obžalovaný dával najevo, že nezletilá A. B. se mu jako dívka zamlouvá. Ve večerních hodinách pak všichni nezletilí byt obžalovaného opustili, předběžně se s ním dohodli, že jej navštíví i následujícího dne po skončení vyučování.
5. Dne 12. 11. 2018 kolem 15.00 hodin se nezletilí A. B., K. M. a F. P. opět dostavili k bydlíšti obžalovaného a setkali se zde ním. Obžalovaný jim na jejich

žádost z peněz předaných mu nezletilou A■■■■ B■■■■ koupil v jednom z obchodů v ■■■■ cigarety a nejméně 10 lahví o objemu 0,33 litru s výše zmíněným alkoholickým nápojem Frisco, poté se odebrali do jeho bytu, kde v obývací místnosti uvedený nápoj konzumovali zejména nezletilé A■■■■ B■■■■ a K■■■■ M■■■■, obžalovaný na žádost nezletilých odešel z bytu koupit ještě dalších nejméně 6 lahví daného alkoholického nápoje o téže objemu, finance na ně mu předala opět nezletilá A■■■■ B■■■■. Z takto opatřeného celkového počtu šestnácti lahví nápoje Frisco všichni nezletilí a obžalovaný vypili nejméně dvanáct lahví, z toho kolem deseti lahví nezletilé A■■■■ B■■■■ a K■■■■ M■■■■. Sám obžalovaný konzumoval převážně červené víno míchané s colou, takto mixovaný nápoj umožnil pít i nezletilým, z nich tuto možnost využila nejméně A■■■■ B■■■■. Vedle toho obžalovaný nezletilým ukázal, že má v bytě i vodku značky Božkov o obsahu alkoholu 37,5% v láhvi o objemu 0,5 litru, tuto láhev ponechal volně na stole, s jeho vědomím a souhlasem pak nejméně nezletilé A■■■■ B■■■■ a K■■■■ M■■■■ část obsahu této lahve vodky vypily. U všech uvedených nápojů si přitom obžalovaný byl vědom, že obsahují alkohol. Nezletilé A■■■■ B■■■■ a K■■■■ M■■■■ se průběžnou konzumací daných alkoholických nápojů v době mezi 15.00 a 19.30 hodin předmětného dne přivedly do takového stavu opilosti, že se v bytě obžalovaného pozvracely, A■■■■ B■■■■ zde také opakovaně usnula a ještě v 23.45 hodin měla v krvi 1,1 ‰ alkoholu. Nezletilý F■■■■ P■■■■ vypil alkoholických nápojů podstatně méně, výrazněji podnapilý tak nebyl.

6. V průběhu výše popsaného pobytu nezletilých v jeho bytě obžalovaný, jenž byl také již silněji ovlivněn alkoholem, opakovaně využil situace, že A■■■■ B■■■■ v důsledku své opilosti již nedokázala náležitě vnímat a vyhodnotit realitu, případně také spala, aby se vůči ní ve snaze uspokojit svůj sexuální pud dopustil sexuálně zaměřeného jednání. Konkrétně nejprve jmenované nezletilé v době, kdy usnula v obývací místnosti na pohovce, zasunul svou ruku pod její kalhoty a sáhl na přirození, od tohoto jednání upustil poté, co jej napomenula nezletilá K■■■■ M■■■■. Když se následně nezletilá A■■■■ B■■■■ v téže místnosti pozvracela a potřísnila se tak větším množstvím zvratků, obžalovaný ji za pomoci nezletilého F■■■■ P■■■■ odvedl do koupelny. Zde pak s uvedenou nezletilou zůstal sám, vysvlékl ji do naha, uložil do vany a umýval, zároveň ji ale jednou rukou osahával na prsou a přirození a druhou rukou si stimuloval svůj pohlavní úd, aniž by dosáhl vyvrcholení. Posléze v právě popsaném jednání sám ustal, nezletilou oblékl a uložil na pohovku v obývací místnosti. Někdy v této době, kdy bylo zhruba 19.30 hodin, z bytu odešli nezletilí K■■■■ M■■■■ a F■■■■ P■■■■. Obžalovaný poté ještě nezletilou A■■■■ B■■■■, jež na zmíněné pohovce znovu usnula, ještě chvíli přes ošacení osahával na prsou.
7. Jelikož nezletilá A■■■■ B■■■■ se nedostavila ve večerních hodinách inkriminovaného dne domů, její rodiče po ní začali pátrat, do pátrání po čase zapojili i Policii ČR. V této souvislosti kontaktovali i nezletilou K■■■■ M■■■■, od níž se prostřednictvím její matky dozvěděli, že nezletilá A■■■■ B■■■■ se nachází v bytě obžalovaného. Zde ji pak také kolem 22.20 hodin našli, jmenovaná byla následně převezena do ■■■■■ nemocnice, a s., kde byla hospitalizována do následujícího dne, neboť stále vykazovala známky intoxikace alkoholem, v uvedené nemocnici se také podrobila potřebným vyšetřením (včetně vyšetření toxikologického, v rámci něhož byla zjištěna výše již zmíněná okolnost, že ještě v 23.45 hodin daného dne měla v krvi 1,1 ‰ alkoholu).
8. Ačkoli obžalovaný, jak soud již shora konstatoval, trpí lehkou mentální retardací a v rozhodné době byl navíc ovlivněn alkoholem, ve vztahu k jeho výše popsanému podání alkoholických nápojů nezletilým měl plně zachovánu schopnost ovládnout toto své počínání, jeho schopnost rozpoznat protiprávnost daného jednání byla v důsledku kombinace uvedené psychické poruchy a stavu opilosti nepodstatně snížena. U jeho sexuálně zaměřeného jednání vůči nezletilé A■■■■

B[REDACTED] jeho schopnosti ovládnout toto jednání a rozpoznat jeho protiprávnost byly vlivem faktorů zmíněných v předešlé větě také nepodstatně sníženy.

9. Shora popsaná skutková zjištění soud učinil na základě svědectví nezletilých A[REDACTED] B[REDACTED], K[REDACTED] M[REDACTED] a F[REDACTED] P[REDACTED], svědeckých výpovědí I[REDACTED] B[REDACTED] a P[REDACTED] K[REDACTED], obsahu spisu Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 19Nc 2005/2017, obsahu facebookové komunikace vedené mezi nezletilými A[REDACTED] B[REDACTED] a K[REDACTED] M[REDACTED], protokolu o zadržení obžalovaného, protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, protokolů o vydání věci, lékařských zpráv týkajících se nezletilé A[REDACTED] B[REDACTED], úředního záznamu o výsledku šetření k nápoji Frisco a vodce značky Božkov, zpráv k osobám nezletilých poskytnutých Základní školou v [REDACTED] a Městským úřadem v [REDACTED], odborem sociálních věcí a zdravotnictví, znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a odvětví klinická psychologie, a částečně také výpovědí obžalovaného.
10. Obžalovaný J[REDACTED] Ch[REDACTED] se k věci vyjádřil v rámci svých výsledků uskutečněných po zahájení trestního stíhání opakovaně v přípravném řízení a následně i v hlavním líčení.
11. Při výslechu před policejním orgánem v přípravném řízení (č. l. 40-47) obžalovaný nejprve prohlásil, že je pravda, co je v usnesení (o zahájení trestního stíhání) uvedeno. Návazně uvedl, že jde-li o nezletilé A[REDACTED] B[REDACTED], K[REDACTED] M[REDACTED] a F[REDACTED] P[REDACTED], tak s uvedenými dívkami se moc nezná, asi tak dva dny, F[REDACTED] zná tak dva či tři roky. V neděli se byl projít, neboť je furt zalezlý doma, od léta 2018 žije sám v pronajatém bytě na adrese [REDACTED]. Zahlédl uvedené nezletilé, a jelikož je stále sám, zeptal se F[REDACTED], zda za ním přijde na návštěvu, F[REDACTED] řekl, že přijde, měl přijít s holkami. Šli hned k němu domů, přičemž cestou koupil dvě Frisca a krabičku cigaret. Koupit Frisco chtěla buď A[REDACTED] nebo K[REDACTED], peníze mu na to dala buď A[REDACTED] nebo K[REDACTED]. U něj doma si všichni povídali, každá z holek měla jedno Frisco. Nezletilí říkali, že musí být do osmi doma, takže od něj odcházeli kolem sedmé hodiny. Při odchodu se domluvili, že přijdou druhý den, takže v pondělí, ale ne že by se kupoval zase nějaký alkohol. V pondělí nezletilí zazvonili někdy odpoledne, když již byl zpět ze zaměstnání, pracuje do 14.30 hodin. Vykoukl z okna a na žádost F[REDACTED] poté vyšel před dům, zde dále byly A[REDACTED] a K[REDACTED]. Tyto holky se ho zeptaly, jestli by mohl koupit krabičku cigaret a další Frisca, také mu na to daly peníze. V krámu „[REDACTED]“ tedy koupil 4 Frisca a krabičku cigaret. Pak šli všichni společně do jeho bytu. Tam si holky daly Frisco, každá měla dvě, on pil „houbu“, což je víno míchané s colou a energetickým nápojem, tehdy měl v bytě dvě dvoulitrové láhve této „houby“. Pak některá z holek chtěla, aby šel koupit ještě dalších 10 lahví Frisca. On sám to pít moc nezná, myslel si, že je to nějaká šťáva, ani se nedíval, jestli to má nějaký alkohol. Šel to tedy koupit s F[REDACTED] a holky zůstaly u něj doma. Než odcházel, tak holkám ukazoval, že má v lednici ještě láhev vodky, nenačatou, jenom ji jim ukázal, ani jim ji nenabízel, pak ji vrátil do lednice. Poté šli s F[REDACTED] pro Frisco zase do [REDACTED], koupil 10 lahví. Když se vrátili, tak viděl, že ta flaška vodky, kterou holkám ukazoval, byla na stole v pokoji do půlky prázdná. Holky před nimi začaly pít tu vodku, on jim říkal, aby to přestaly pít, že už toho mají dost. To poznal z toho, jak se motaly. A[REDACTED] dokonce začala brečet, že nepůjde domů, že se bojí, že rodiče nesmí vidět, v jakém je stavu. On jim oběma říkal, aby se natáhly, ale ony neposlouchaly, stále pily to Frisco, které s F[REDACTED] přinesli, vodku raději uklidil. Najednou A[REDACTED] začalo být blbě, začala zvracet na posteli. Byla celá pozvracená, ještě trochu chodila, takže jí pomohl, podpíral ji a odvedl do koupelny. Tam A[REDACTED] celou vysvlékl, protože měla úplně všechno pozvracené. Její oblečení hodil do pračky, A[REDACTED] dal do vany, pomohl jí tam. Chtěl jí umýt hlavu, protože byla fakt celá poblitá. On sám byl také opilý, přičemž jak ji tak uviděl nahou, tak jí začal hladit prsa. Přitom ji sprchoval a hladil ji. Jak byla svlečená a jak byl v ráži, tak ji hladil po celém těle, i mezi nohama a pak jí párkrát vsunul prsty dovnitř do vagíny. Strčil jí tam prsty, dva, víc ne. Vzápětí obžalovaný doplnil, že „jí asi strčil prsty až dovnitř, myslí si, že jo, prsty tam strčil hladce, bez nějakého odporu“. A[REDACTED] se

nijak nebránila. Do této doby stál vedle vany a byl oblečený. A■■■■ se mu líbila celá, postavou, vzrušovala ho a postavil se mu penis. Přitom A■■■■ pořád utěšoval, že to bude dobrý, že se u něj prospí. Ona jej pak poprosila, aby k ní vlezl do vany. Proto se celý svlékl a vlezl také do vany, A■■■■ zde byla v polosedu, opřená zády o vanu, měla roztažené nohy. Klekl si mezi její nohy, v tuto dobu ji už nesprchoval, hladil ji jednou rukou na prsou a druhou rukou si ho honil. A■■■■ se nijak nebránila, vnímala to, dívala se na něj. Protože byl opilý, tak mu to nějak nešlo, neudělal se a přestal s tím. Vylezl z vany, šel pro oblečení, které má v obývací, aby A■■■■ oblékl. V obývací byli F■■■■ s K■■■■, pak šli s ním do koupelny. Jmenovaní se již v době, kdy byl s A■■■■ v koupelně, na ně byli občas podívat a ptali se A■■■■, zda je v pořádku, A■■■■ příliš nereagovala, jen kývala hlavou, F■■■■ a K■■■■ je zde také viděli ve vaně nahé, v této době A■■■■ ale nehladil ani si ho nehonil, toto jeho jednání tedy nespátřili. A■■■■ poté v koupelně oblékal, F■■■■ s K■■■■ ji přidržovali, A■■■■ vůbec s oblékáním nepomáhala, byla gumová. Pak ji s F■■■■ vytáhli z vany a dali na postel, ona už ani chodit nemohla, usínala. Řekl F■■■■ a K■■■■, ať u něj raději A■■■■ přespí, že ji ráno, až půjde od práce, vyprovodí. F■■■■ s K■■■■ pak od něj odešli, A■■■■ ležela na posteli. Posadil se k ní na postel, ona začala tak trochu vnímat, proto jí sdělil, že pokud se jí udělá lépe, pak ji rovnou doprovodí domů. A■■■■ nereagovala a zase usnula. Šel si k ní lehnout a ještě ji trochu hladil na prsou přes tričko, pak usnul. Mezi 22. a 23. hodinou zvonil zvonek, za dveřmi byla policie. Obžalovaný dále prohlásil, že toho velice lituje a stydí se za to. Připustil, že mu je známo, že F■■■■ je asi ■■■ let. K■■■■ také a Aniče asi ■■■ let, to se dozvěděl již v neděli od F■■■■. Ke svému stavu uvedl, že byl opilý, motal se mu jazyk, celkem vypil asi jeden a půl láhve „houby“. Okolnost, že Frisco obsahuje alkohol, zjistil až v době, kdy je holky už pily, to už bylo bohužel pozdě. Také doplnil, že v době, kdy A■■■■ ležela na posteli, ji zasunul ruku pod džíný na přirození, ale ne pod kalhotky, takto ruku chvíli držel, A■■■■ na to nijak nereagovala.

12. Při výslechu ve vazebním zasedání, které se konalo u Okresního soudu v Klatovech v souvislosti s návrhem na jeho vzetí do vazby (č. l. 18-20), obžalovaný konstatoval, že „odkazuje na výpověď učiněnou na policii, kdy uvedl vše správně“. Dále připustil, že je mu známo, že se nesmí dotýkat na intimních místech dívky mladší osmnácti let, A■■■■ se dotýkal, protože byl opilý. Také ví, že nezletilému se asi alkohol podávat nemůže. Listinu, jež u něj byla zajištěna (a je založena na č. l. 254 spisu) napsal v minulosti on. V rámci vyjádření ke svým osobním poměrům obžalovaný mimo jiné uvedl, několik měsíců před stíhaným jednáním ukončil vztah s dřívější přítelkyní, aktuálně jinou přítelkyni nemá.
13. Ve výpovědi učiněné u hlavního líčení obžalovaný popsal průběh inkriminovaného i předchozího dne (tedy neděle 11. 11. 2018 a pondělí 12. 11. 2018) v zásadě shodně či alespoň velmi obdobně až do doby, kdy dne 12. 11. 2018 ve svém bytě odvedl opilou a pozvracenou nezletilou A■■■■ B■■■■ do koupelny, a to včetně okolnosti, že ještě v době, kdy jmenovaná ležela v obývací místnosti na gauči, zasunul jí na chvíli svou ruku pod kalhoty a přes kalhotky sáhl na přirození, což podle jeho názoru spatřili i přítomní nezletilí K■■■■ M■■■■ a F■■■■ P■■■■, navíc připustil, že již předchozího dne (11. 11. 2018) mu bylo známo, že nápoj Frisco obsahuje alkohol, byť se domníval, že obsah alkoholu je o něco nižší než ve skutečnosti. Další průběh události ovšem obžalovaný vylíčil poněkud odlišně. Uvedl, že poté, co se ocitl s A■■■■ v koupelně a vysvěcenou ji ve vaně sprchoval, jmenovaná jej požádala, aby šel za ní do vany. Protože byl opilý, vyhověl jí, svlékl se, lehl si vedle ní a nejspíše usnul. Když se vzbudil, A■■■■ oblékl, s čímž mu pomáhali i F■■■■ a K■■■■, které o tuto pomoc požádal, A■■■■ půjčil své věci, neboť její oblečení bylo v pračce. F■■■■ s K■■■■ mu pak sdělili, že půjdou domů, obžalovaný jim řekl, ať tam A■■■■ nechají, aby se vyspala, v daném stavu ji nemohl pustit domů, aby se jí něco nestalo. Po odchodu F■■■■ a K■■■■ A■■■■ ležela na gauči a spala, on seděl a kouřil, poté zazvonila na dveře policie, které otevřel. V koupelně bytu ani následně v obývací po odchodu nezletilých K■■■■ M■■■■ a F■■■■ P■■■■ se obžalovaný podle svého vyjádření vůči nezletilé A■■■■

B[redacted] žádného sexuálně zaměřeného jednání nedopustil, tedy ji neosahával na prsou ani přirození, také jí do přirození nezasouval prst. Pokud tyto okolnosti popisoval ve výpovědi v přípravném řízení, pak to činil z toho důvodu, že když je při v pořadí prvním výsledku na policii v Klatovech popíral, policisté mu nevěřili. Poté tedy uvedené okolnosti uvedl, aby měl klid, také se „trošku bál“. Při následných výsleších u policejního orgánu v Plzni (po zahájení trestního stíhání) i před Okresním soudem v Klatovech (při vazebním zasedání) a taktéž při znaleckém vyšetření již výpověď měnit nechtěl, protože mu to „bylo blbý“. Neví, kdy se poté rozhodl, že již nebude lhát.

14. Takto popsaný obsah výpovědi obžalovaného dokládá, že obžalovaný se u jednání pod bodem 1 výrokové části rozsudku již v přípravném řízení doznal, že nezletilým A[redacted] B[redacted], K[redacted] M[redacted] a F[redacted] P[redacted] na jejich žádost opatřil a poté ve svém bytě umožnil konzumovat výraznější množství lahví nápoje značky Frisco, na tomto tvrzení v zásadě setrval i při hlavním líčení, kde navíc uznal, že již v době nákupu uvedených lahví věděl, že daný nápoj obsahuje alkohol. Naproti tomu odmítl, že by jmenovaným poskytl či alespoň umožnil pít i další alkoholické nápoje uvedené ve výroku rozsudku, tedy víno a vodu, podle jeho vyjádření nezletilé A[redacted] B[redacted] a K[redacted] M[redacted] tyto nápoje konzumovaly bez jeho souhlasu a případně i vědomí. K počínání popsanému v bodě 2 výroku rozsudku se obžalovaný v přípravném řízení plně doznal (a navíc konstatoval, ovšem nikoli zcela jednoznačně, ale jen na úrovni vysoké pravděpodobnosti, že nezletilé A[redacted] B[redacted] také zasouval svůj prst do přirození), u hlavního líčení je ovšem z převážné části popřel (připustil toliko okolnost, že jmenované nezletilé v době, kdy ležela opilá na pohovce, zasunul svou ruku pod kalhoty a přes kalhotky sáhl na přirození).
15. Ještě než soud přistoupí k popisu a hodnocení důkazů a okolností z nich plynoucích, jež se týkají přímo stíhaných skutků, krátce uvede ty skutečnosti související s těmito skutky, které se podávají z provedeného dokazování zcela jednoznačně, tedy ohledně nichž nebylo mezi důkazy k nim se vztahujícími jakéhokoli sporu.
16. Takto v první řadě není pochyb o omezené svéprávnosti obžalovaného i o místě jeho bydliště v době stíhaných skutků, jak jsou uvedené okolnosti popsány v bodě 3 odůvodnění tohoto rozsudku. Dané okolnosti jsou prokazovány zejména výpovědi samotného obžalovaného, obsahem spisu Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 19Nc 2005/2017 a svědeckými výpověďmi nezletilých A[redacted] B[redacted], K[redacted] M[redacted] a F[redacted] P[redacted]. Skutečnost, že jmenovaní nezletilí byli v rozhodné době žáky Základní školy v [redacted] a vzájemně se přátelili, je zase prokazována jednak jejich svědectvími, jednak zprávami označené základní školy (č. l. 105, 175, 226) a odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v [redacted] (č. l. 102-103, 173-174, 224-225). Z výpovědi obžalovaného a všech uvedených nezletilých pak shodně plyne takové jejich setkání i následný pobyt v bytě obžalovaného dne 11. 11. 2018, jakož i vědomost obžalovaného o věku nezletilých, jak je popsáno v bodě 4 odůvodnění rozsudku. Z těchto důkazů (v dále uvedeném směru opět vzájemně souladných) se rovněž podává, že všichni tři nezletilí obžalovaného následujícího dne, tedy 12. 11. 2018, kontaktovali v době kolem 15.00 hodin (poté, co nezletilým skončilo vyučování a obžalovanému pracovní směna) v místě jeho bydliště.
17. V dalších pasážích odůvodnění rozsudku soud ve vztahu k výroku o vině nejprve popíše podstatný obsah důkazů, které byly relevantní pro zjištění skutkového děje popsaného ve výrokové části rozsudku, přičemž detailnost popisu toho kterého důkazu se bude odvíjet od významu, jaký měl pro objasnění věci, návazně vysvětlí, z kterých konkrétních důkazů vzal za prokázané rozhodné skutkové okolnosti, a nakonec se bude zabývat právní kvalifikací ve věci dovozeného skutkového stavu.

18. V procesním postavení svědků byli v přípravném řízení vyslechnuti nezletilí A■■■■ B■■■■ (č. l. 52-86), K■■■■ M■■■■ (č. l. 128-166) a F■■■■ P■■■■ (č. l. 179-217). Všechny tyto výslechy se uskutečnily po zahájení trestního stíhání obžalovaného za dodržení příslušných ustanovení trestního řádu, byli jim přítomni obhájce obžalovaného i pracovníce orgánu sociálně právní ochrany dětí. Nezletilí se přitom vyjadřovali k okolnostem, jejichž ožívování v paměti by mohlo nepříznivě ovlivňovat jejich duševní a mravní vývoj. Proto soud nezletilé v hlavním líčení osobně nevyslychal, ale postupem podle § 102 odst. 2 trestního řádu přehrál videozáznamy o jejich výsleších z přípravného řízení. Z nich je zřejmé, že nezletilí v rámci svých výpovědí, které místy působí poněkud neuspořádaně (což bylo dáno zejména dialogovou formou výslechů), uvedli k dalšímu průběhu inkriminovaného dne (od doby, co kontaktovali obžalovaného v místě jeho bydliště) následující okolnosti.
19. Nezletilá svědkyně A■■■■ B■■■■ vypověděla, že obžalovaný (jehož ve výpovědi označovala jako „H■■■■“) vyšel ven a na jejich žádost jim koupil Frisca, neboť jim (nezletilým) by ho neprodali. Ještě předtím se jich zeptal, kolik jich chtějí, ona nebo K■■■■ řekla, že asi deset, peníze si obžalovaný vzal opět od ní. Do obchodu pro Frisca šel s obžalovaným i F■■■■, ona a K■■■■ čekaly venku. Potom šli všichni k obžalovanému a začali pít. Obžalovaný nepil Frisco, ale víno míchané asi s colou. Sama svědkyně vypila asi čtyři nebo pět lahví Frisca, K■■■■ asi stejně. Zda pil Frisco i F■■■■, neví. Poté obžalovaný s F■■■■ šli koupit další Frisca, z nichž ona vypila opět asi čtyři nebo pět lahví, v této době se jí již motala hlava. Obžalovaný také z lednice přinesl vodku Božkov, otevřel ji a položil na stůl, proč to učinil, svědkyně neví, asi proto, aby se mohli napít. Této vodky se svědkyně podle svého vyjádření napila asi jen jednou, K■■■■ se také asi napila, F■■■■ vodku nepil. Dále se napila vína s colou, a to ze skleničky obžalovaného, rovněž ví, že tam kouřili cigarety. Poté si to moc nepamatuje, ví, že usnula, a když se vzbudila, bylo něco okolo jedenácté hodiny. Probudila se v koupelně, byla tam proto, že ji chtěl obžalovaný umýt od zvratků. Okolnost, že se pozvracela, si pamatuje, bylo to v obýváku na gauči. Jak se dostala do koupelny, si nevzpomíná, jen si trochu vybavuje, že v jednu chvíli tam byl asi i F■■■■, který chtěl, aby s nimi šla domů. Obžalovaného si v koupelně vybavuje taky, neví, co dělal, byl asi oblečený a mimo vanu, asi ji myl. V koupelně ležela ve vaně, neví, zda byla nahá. V té vaně pak také usnula, probudila se až poté, co klepala policie. V této době neměla oblečení, ležela na gauči přikrytá dekou, obžalovaný seděl vedle ní na gauči a byl oblečený. F■■■■ a K■■■■ zde již nebyli. Ona se oblékla, ošacení jí půjčil obžalovaný, ještě než otevřel dveře policii. S policisty pak jela do nemocnice na gynekologické vyšetření, potom byla na pokoji, dávali jí kapáčku. Svědkyně dále uvedla, že K■■■■ jí říkala, že se ji obžalovaný ptal, kolik jí je let a že je hezká, to se stalo již v neděli (11. 11. 2018). Nepamatuje si, zda mezi ní a obžalovaným došlo k nějakému hlazení, líbání či osahávání, K■■■■ jí ale pak v úterý přes messenger psala, že viděla, jak jí (svědkyni) obžalovaný osahával mezi nohama. Předmětné pondělí (12. 11. 2018) měla být doma o půl osmé, zhruba dvě hodiny před touto dobou se obžalovaného ptala, jestli stihne vystřízlivět, obžalovaný jí sdělil, že ano. Celkově daného dne vypila asi deset lahví Frisca a jednou se napila vodky. Kolik vypila vína s colou, neví.
20. Nezletilá svědkyně K■■■■ M■■■■ uvedla, že obžalovaný (jehož nezletilá ve výpovědi také označovala jménem „H■■■■“) poté, co přišli k jeho bydlišti, sešel dolů. Tam jej F■■■■ požádal, jestli by zase nekoupil Frisca, byl to asi nápad A■■■■. Obžalovaného žádali proto, že jim by ho neprodali, neboť je v něm alkohol. Obžalovaný s F■■■■ tedy za peníze A■■■■ koupili cigarety a deset lahví Frisca. Následně šli všichni k obžalovanému a pili Frisco. Potom jí A■■■■ dávala hlavu na rameno a říkala, že jí je blbě. Svědkyně ji žádala, ať už to nepije, ale A■■■■ stejně pila pořád dál, chtěla další, to už byla trošku opilá a popichovala obžalovaného, jestli by nešli koupit s F■■■■ další. Oni tedy šli, svědkyně a A■■■■ čekaly u něj v bytě. A■■■■ v této době chtěla pít červené víno smíchané s colou, které měl obžalovaný ve dvoulitrové PET láhvi, svědkyně jí říkala, aby to nepila, že je to obžalovaného a že se bude zlobit. A■■■■ ale přesto upila z láhve asi

tak 5 cm. Pak se vrátili obžalovaný a F. s dalšími láhvemi Frisca a cigaretami, lahví Frisca bylo v tomto případě určitě více než pět. Pili tedy zase Frisco a kouřili cigarety. Když se A. zeptala, jestli si může dát cigaretu nebo se napít toho vína, obžalovaný vždy odpověděl, že jo, že se ho ani nemusí ptát. Obžalovaný také vytáhl vodku, bylo to asi po té druhé várce Frisca, když všichni seděli na gauči, tuto vodku pily A. i svědkyně. A. si pak lehla na gauč, a když se na ni svědkyně po chvíli podívala, byla pozvracená. Obžalovaný ji vzal do koupelny, zatímco svědkyně a F. zůstali v obývacím. Pak se šla podívat do koupelny, přičemž zde byli obžalovaný a A. nazí ve vaně, A. ležela zády k předku jeho těla, měla mokrou hlavu. Svědkyně potom byla v obývacím, pak se opět šla podívat za A., ta již byla oblečená do pánských trenýrek a do pánského trika. Poté se svědkyně rozhodla, že půjde domů, proto s F. z bytu odešli, ještě před odchodem zaznamenala, že obžalovaný a A. stáli v koupelně a objímali se, byli nazí. Následně svědkyně k upřesňujícím dotazům sdělila, že když přišla poprvé do koupelny, obžalovaný a A. leželi nazí vedle sebe ve vaně, obžalovaný měl asi ruku na jejím těle. Pak zaznamenala, že A. byla oblečená v těch trenýrkách a v tom tričku. Ještě předtím se byla v koupelně znovu podívat, obžalovaný a A. zde stejně v prvním případě leželi ve stejné poloze. Ještě jednou, když tam vešla, neví ale, kdy to bylo, tak stáli nazí ve vaně a objímali se, A. brečela, že bude mít doma průšvih, obžalovaný ji utěšoval a trochu mu stál penis, byl trochu vzrušený. Časově to svědkyně nedokáže zařadit, protože byla trochu opilá. Když se svědkyně A. v koupelně ptala, zda je to dobrý, odpověděla jí, že ne, A. jako „přispávala“, ale když na ni promluvila, tak odpovídala, reagovala. Svědkyně dále doplnila, že obžalovaný o A. říkal, že „je dobrá“, což ona pochopila tak, jako že je hezká, a že obžalovaný A. v době, kdy ležela v obývacím na gauči, sahal pod rifle do rozkroku, svědkyně mu proto řekla, aby tu ruku vyndal, on ale říkal, že nemůže, že to nejde. Sama svědkyně se také pozvracela, F. ji z obývacího odvedl na záchod, takže zvracela do záchodu, bylo to asi v době, kdy A. byla v koupelně. Ona sama v průběhu daného dne celkem vypila asi čtyři láhve Frisca a trochu vodky, A. měla tak do deseti lahví Frisca, vodku a víno, F. vypil asi jedno Frisco, obžalovaný pil víno, vypil ho docela hodně. Obžalovaný již z předešlého dne (od neděle) věděl, kolik jim je let, svědkyně mu totiž tehdy sdělila, že jí je [redacted] let a A. [redacted] let, s F. se obžalovaný znal již z dřívější doby. Jde-li o otázku, z jakého důvodu nechali s F. A. v bytě obžalovaného, svědkyně konstatovala, že ji chtěla zvednout, ale A. byla těžká a obžalovaný říkal, že u něj musí přespat. Tuto okolnost následně rodičům A., kteří ji hledali, nesdělila, protože se bála. Svědkyně také potvrdila, že následně o události komunikovala s A. přes facebookovou aplikaci messenger.

21. Nezletilý svědek F. P. vypověděl, že obžalovaný jim na žádost A. koupil deset lahví Frisca, svědek v této souvislosti namítl, že zítra je škola, obžalovaný ale řekl, že to vyprchá do půl osmé. Pak šli k obžalovanému, svědek tam vypil jedno a půl Frisca, A. celkem asi pět, T. tři, obžalovaný po svědkovi dopil půl láhve. A. a T. již byly trochu víc opilé a motala se jim hlava. Svědek a obžalovaný pak šli do večerky pro další láhve Frisca, koupili jich dalších osmí. Tuto várku Frisca pily A. a T. Pak A. řekla, jestli tam obžalovaný nemá něco silnějšího, ten proto z ledničky vyndal půllitrovou láhev vodky značky Božkov, kterou tam pak A. a T. pily. Svědek obžalovaného žádal, ať jim k tomu dá aspoň džus, obžalovaný ale řekl, že ne, že to vyprchá, holky vypily asi půlku láhve té vodky. Obžalovaný pil červené víno, měl pak takové divné skleněné oči. Pak najednou A. začala blinkat, blinkala hodně a spala na gauči. Poté, co se vyblinkala, obžalovaný si k ní lehl a dal jí ruku pod kalhoty na přirození. T. už byla „taky taková“, proto jí svědek řekl, aby šla na záchod a „vyblíla se tam“, poté se o T. staral, protože nemohla ani chodit, odnesl ji na gauč. Pak obžalovaný řekl, že A. musí vykoupat, svědek šel do koupelny s nimi, položili ji oblečenou do vany. Obžalovaný ji poté svlékal, A. se tomu nebránila, vůbec nevnímala, svědkovi obžalovaný sdělil, aby šel za T. Když se svědek a T. později přišli do koupelny podívat, obžalovaný ležel ve vaně vedle A., oba byli úplně nazí. V koupelně se takto byl svědek podívat dvakrát, také zde zaznamenal, že

obžalovaný a A■■■■■ poté ve vaně stáli a objímali se, neviděl ale, že by se líbali nebo že by měl obžalovaný ztopořený penis či že by se dotýkal jejího přirození. Svědek pak oznámil, že už musejí jít domů, obžalovaný chtěl, aby u něj A■■■■■ přespala, neboť takhle nemůže domů. Pak ji oblékal, A■■■■■ začala pofňukávat, že jí rodiče vynadají a že se musí přiznat. Svědek s T■■■■■ z bytu následně odešli. Svědek dále uvedl, že když byli u obžalovaného již předešlého dne (v neděli 11. 11. 2018), obžalovaný se jej ptal, kolik je A■■■■■ a T■■■■■ let, a říkal, že „ta A■■■■■ není špatná“. Obžalovanému proto sdělil, že A■■■■■ má ■■■■■ let a T■■■■■ ■■■■■, poté mu T■■■■■ řekla, že A■■■■■ je ■■■■■. Obžalovaný na to reagoval tak, že si myslel, že jim je ■■■■■ či ■■■■■ let, taky říkal, že se mu ta A■■■■■ líbí a že když je láska, tak prý na tom (věku) nezáleží.

22. Lze tedy shrnout, že nezletilí A■■■■■ B■■■■■, K■■■■■ M■■■■■ a F■■■■■ P■■■■■ ve svých výpovědích ve vztahu k jednání pod bodem 1 výrokové části rozsudku shodně potvrdili, že obžalovaný jim na jejich žádost a za finanční prostředky poskytnuté mu prvně jmenovanou koupil inkriminovaného dne výraznější množství alkoholického nápoje značky Frisco. Z jejich svědectví lze dovodit, že celkem šlo nejméně o šestnáct lahví uvedeného nápoje (všichni uváděli, že nejdříve došlo k nákupu deseti lahví, následně obžalovaný koupil podle K■■■■■ M■■■■■ více jak pět lahví – tedy alespoň šest, podle F■■■■■ P■■■■■ osm lahví, A■■■■■ B■■■■■ se k počtu lahví koupených ve druhém případě blíže nedokázala vyjádřit, nicméně konstatovala, že jen ona zkonsumovala z lahví pocházejících z druhého nákupu čtyři či pět kusů, přičemž z vyjádření všech nezletilých se podává, že z posléze koupených lahví část vypila i K■■■■■ M■■■■■). Svědecké výpovědi všech tří nezletilých svým obsahem taktéž přímo dokládají, že obžalovaný jim následně ve svém bytě umožnil konzumovat nejen koupené láhve nápoje značky Frisco, ale také jim poskytl ke konzumaci i láhev o objemu 0,5 litru obsahující vodu značky Božkov, kterou pak s jeho vědomím a souhlasem pily nejméně A■■■■■ B■■■■■ a K■■■■■ M■■■■■, a prvně jmenované také umožnil, aby pila i červené víno mixované s colovým nápojem. V důsledku konzumace uvedeného alkoholu se pak nezletilé A■■■■■ B■■■■■ a K■■■■■ M■■■■■ uvedly do takového stavu opilosti, že se v bytě pozvracely, nezletilá A■■■■■ B■■■■■ zde také opakovaně usnula. U skutku popsaného pod bodem 2 skutkové věty výroku o vině rozsudku pak sama nezletilá A■■■■■ B■■■■■ v rámci svého svědectví neposkytla prakticky žádné relevantní informace s odkazem na poruchu vzpomínky. Nezletilí K■■■■■ M■■■■■ a F■■■■■ P■■■■■ podle svých svědeckých výpovědí přímo vnímali pouze část počínání obžalovaného uvedeného ve výroku rozsudku (osahávání nezletilé A■■■■■ B■■■■■ na přirození v době, kdy pod vlivem alkoholu ležela a usnula v obývací místnosti), další část, jež se odehrála v koupelně bytu, již nikoli. Z jejich vyjádření nicméně vyplývá, že nezletilá A■■■■■ B■■■■■ se mu jako dívka zamlouvala a přitahovala jej, oba se nacházeli v koupelně bytu po určitou dobu o samotě, byli nazí, podle svědectví K■■■■■ M■■■■■ byl navíc obžalovaný v této době sexuálně vzrušený. Svědecké výpovědi všech tří nezletilých taktéž dokládají, že obžalovanému byl v rozhodné době alespoň rámcově znám jejich věk.

23. V bytě užívaném obžalovaným provedly policejní orgány následujícího dne po stíhaných skutcích (tedy 13. 11. 2018) ohledání, jehož výsledky jsou zachyceny v protokolu o tomto úkonu a související fotodokumentaci (č. l. 228-249). Z právě označených listinných důkazů se podává, že v uvedeném bytě byly v lednici umístěny čtyři plné láhve nápoje značky Frisco a láhev o objemu 0,5 litru vodky značky Božkov obsahující 37,5% alkoholu, v níž se nacházela zhruba polovina původního množství uvedeného destilátu, dále byly v pračce nalezeny různé dívčí oděvní součásti. Tyto oděvní součásti byly následně vydány matkám nezletilých A■■■■■ B■■■■■ a K■■■■■ M■■■■■, jak dokládají protokoly o předání věci na č. l. 250-251 spisu.

24. Důkazy rozebrané v předešlém bodě odůvodnění rozsudku tedy nepřímou potvrdují, že v bytě specifikovaném ve výroku rozsudku, který v rozhodné době užíval obžalovaný, se jednak předešle nacházely nezletilé A■■■■■ B■■■■■ a K■■■■■ M■■■■■, jednak zde docházelo ke

konzumaci takových nápojů, o nichž ve svých výpovědích hovořili obžalovaný i nezletilí A ■■■ B ■■■, K ■■■ M ■■■ a P ■■■ P ■■■.

25. Okolnost, že nápoj značky Frisco je distribuován a prodáván v lahvích o objemu 0,33 litru a obsahuje 4,5% alkoholu a že v destilátu - vodce značky Božkov – je skutečně obsaženo 37,5% alkoholu, je zřejmá z úředního záznamu policejního orgánu na č. l. 318 spisu.
26. Jako svědkyně byly vyslechnuty matky nezletilých A ■■■ B ■■■ a K ■■■ M ■■■, a to I ■■■ B ■■■ (č. l. 110-115) a P ■■■ K ■■■ (č. l. 117-121). Prvně jmenovaná podle své výpovědi předmětného dne kolem 20.00 hodin začala s manželem shánět A ■■■, neboť nepřišla domů. Svědkyně v této souvislosti telefonicky kontaktovala i její kamarádku K ■■■ M ■■■, která jí oznámila, že neví, kde se A ■■■ nachází, ale že jistě brzy přijde. Při dalším telefonátu jí K ■■■ sdělila, že byly s A ■■■ venku, jí (K ■■■) bylo špatně, proto šla domů, A ■■■ ještě zůstala sedět venku na zábradlí. To bylo svědkyni podezřelé, neboť A ■■■ a K ■■■ se vždy pohybovaly spolu. Těchýně svědkyně pak ve městě potkala policejní hlídku, které oznámila, co se děje. Poté jí manžel telefonicky sdělil, že A ■■■ s policejní hlídkou našli a jedou do nemocnice. Odtud poté svědkyně získala informaci, že A ■■■ je opilý a že bude provedeno gynekologické vyšetření, které nakonec bylo negativní. Následně nalezla na messengeru komunikaci mezi A ■■■ a K ■■■ o tom, co se inkriminovaného dne stalo, tuto komunikaci poskytla policii. Svědkyně P ■■■ K ■■■ vypověděla, že v pondělí 12. listopadu šla K ■■■ ven společně s A ■■■, měla se vrátit do 20.00 hodin. V danou dobu se skutečně vrátila, přičemž měla červené oči. Svědkyně po ní proto žádala, aby na ni dýchla, to K ■■■ učinila, měla ale v puse žvýkačku, svědkyně tudíž nic necítila. K ■■■ jí sdělila, že s A ■■■ vypily hodně koly, bolí ji břicho a jde si lehnout. Po chvíli jí K ■■■ řekla, že ji telefonicky kontaktovala matka A ■■■ s dotazem, zda neví, kde je, a že k nim za chvíli přijedou policisté. Ti skutečně přijeli, K ■■■ se tázali na A ■■■, ta jim sdělila, že zůstala ještě venku. Svědkyni to bylo divné, proto po odjezdu policie šla za K ■■■ a po chvíli naléhání od ní zjistila, že P ■■■ je skamarádil s obžalovaným a že A ■■■ je u něj v bytě. Svědkyně to proto obratem telefonicky oznámila policejní hlídce. Druhého dne jí K ■■■ sdělila, že u obžalovaného vypila tři až čtyři Frisca a že si tam také „cucla“ vodky, která jí nechutnala, P ■■■ vypil jen jedno Frisco a A ■■■ prý pila neustále a pak se poblinkala, vedle toho kouřili. Frisco byli koupit obžalovaný s P ■■■, a když došla jedna várka, šli koupit druhou.
27. Svědectví I ■■■ B ■■■ a P ■■■ K ■■■ tedy sice žádné původní a přímé informace ke stíhaným skutkům neobsahují, přesto nejsou zcela bez významu. Jednak z nich plyne, že inkriminovaného dne se nezletilé A ■■■ B ■■■ a K ■■■ M ■■■ až do večerních hodin nacházely mimo svá bydliště a konzumovaly alkohol, svědecká výpověď P ■■■ K ■■■ pak taktéž dokládá, byť jen zprostředkovaně, že ke konzumaci alkoholu došlo v bytě užívaném obžalovaným, který nezletilým alkohol také opatřil.
28. Na vyjádření svědkyň I ■■■ B ■■■ a P ■■■ K ■■■ o tom, jak prvně jmenovaná svědkyně a další členové rodiny pátrali předmětného večera po nezletilé A ■■■ B ■■■, navazuje úřední záznam Policie ČR na č. l. 314-315. Z jeho obsahu se podává, že kolem 22.20 hodin předmětného dne policejní hlídka získala informaci (od P ■■■ K ■■■), že nezletilá A ■■■ B ■■■ by se měla nacházet v bytě obžalovaného na adrese uvedené ve výroku rozsudku. Zde byla jmenovaná nezletilá krátce na to skutečně nalezena a převezena k vyšetření do ■■■ nemocnice, a. s. Podle lékařských zpráv uvedeného nemocničního zařízení (č. l. 271, 275) zde byla nezletilá A ■■■ B ■■■ hospitalizována od 12. 11. 2018 do 13. 11. 2018 pro toxický účinek alkoholu, ve vstupní laboratoři byla zjištěna hodnota 1,1‰ alkoholu v její krvi (odběr krve byl proveden dne 12. 11. 2018 v 23.45 hodin). Bylo provedeno gynekologické vyšetření k vyloučení sexuálního kontaktu, nález byl negativní, zevní genitál nevykazoval známky násilí, hymen byl neporušený.

29. Jak dokládá protokol o předložení věci (č. l. 255), svědkyně I. B. poskytla policejnímu orgánu facebookovou komunikaci, kterou vedly dne 13. 11. 2018 nezletilé A. B. a K. M. (č. l. 256-268). Z jejího obsahu je zřejmé, že obě nezletilé probíraly mimo jiné i stíhané jednání. A. B. v této souvislosti vyjadřovala nelibost nad skutečností, že K. M. a F. P. ji tam (u obžalovaného) nechali samotnou, K. M. dávala najevo lítost a uváděla, že se s ní „nedalo hnout“, a tázala se, co se tam (u obžalovaného) stalo, A. B. odpověděla, že neví a že byla v nemocnici na gynekologii, K. M. jí poté sdělovala, že „Ch.“ (obžalovaný) jí (A. B.) sahal do rozkroku a sprchoval se s ní nahý. Z obsahu komunikace se také podává, že obě nezletilé byly v bytě u obžalovaného podnapilé.
30. Právě popsaná konverzace tak rovněž potvrzuje jednak okolnost, že nezletilí A. B., K. M. a F. P. se nacházeli v bytě obžalovaného a konzumovali zde alkohol, jednak že obžalovaný jevil tendence k sexuálně motivovanému jednání vůči prvně jmenované nezletilé.
31. Obžalovaný po svém zadržení vydal policejnímu orgánu ručně popsaný list papíru s konstatováním, že jde o jeho sexuální fantazie (č. l. 254). Text je nadepsán slovy „Je pro hezké nadřžené holky duchové nebo démonky!!!“ a obžalovaný v něm popisuje své sexuální představy (jak mu dívky provádí orální styk, jak s ním souloží).
32. Za účelem objasnění duševního stavu obžalovaného a jeho osobnostní charakteristiky byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a odvětví klinická psychologie (č. l. 294-311, 408-409). Podle znalce - psychiatra a sexuologa obžalovaný trpí lehkou mentální retardací, v době presumovaného jednání byl také ve stavu prosté, nekomplikované intoxikace alkoholem. Přítomnost jiné duševní poruchy v pravém smyslu slova (jako kupříkladu psychotické onemocnění) u něj zjištěna nebyla. Navzdory mentální retardaci měl obžalovaný u jednání, v němž je spatřován trestný čin podání alkoholu dítěti, zachování schopnost ovládnout toto své jednání, schopnost rozpoznat jeho protiprávnost byla nepodstatně snížena. V případě jednání, jímž měl být spáchán trestný čin znásilnění, měl obžalovaný nepodstatně sníženy ovládací i rozpoznávací schopnosti, a to vlivem mentální retardace a prosté intoxikace alkoholem. Závislost na alkoholu ani sexuální deviace u něj zjištěny nebyly. Pokud se dopustil stíhaného jednání, v němž je spatřován trestný čin znásilnění, pak mohlo jít o náhražkový, snadno dostupný objekt, obžalovaný je osobou s probuzenou sexualitou a potřebou sexuálního vybití. Schopnost chápat smysl trestního řízení a případného trestu je u obžalovaného snížena kvůli limitovaným intelektovým schopnostem. Znalec navrhl uložení ochranného léčení psychiatrického ambulantní formou vzhledem k přítomnosti lehké mentální retardace, jejíž některé projevy jsou léčbou ovlivnitelné. Mentální retardace je totiž sice vrozený stav, ovšem obžalovaný má sklon nezdrženlivosti a impulzivním reakcím, a to zvláště v zátěži, což se u něj negativně promítá do mezilidských vztahů, přičemž právě uvedené projevy by farmakologická léčba ve spojení s medicínským dohledem nad ním dokázaly tlumit. Podle znalkyně - psychologky se intelektová výkonnost obžalovaného pohybuje v pásmu lehké mentální retardace, jeho intelekt odpovídá úrovni devíti až jedenáctiletého dítěte. Jeho osobnost je dětského, omezeného formátu, je naivní, schopný nalézat spíše jednoduchá řešení a přímočaré kauzality, neschopný uvažovat variantně. Je sociálně vstřícný, společenský, ale také zneužitelný mentálně silnějším člověkem. Má sklon k nezdrženlivosti, impulzivním či jinak labilním reakcím, což se zvyrazňuje při frustraci nebo zátěži, pak mu není cizí ani agresivní reagování, je temperamentní, dráždivý, zbrklý. Je také poněkud sociálně izolován v tom smyslu, že nedisponuje rovnocennými přátelskými vazbami či vazbou partnerskou. O přiměřené sociální zařazení by sice stál, ale není v tomto směru úspěšný, k čemuž přispívá i jeho mentální handicap. V jeho jednání, jež je

předmětem trestního řízení, nebyl přítomen afekt ani zkratkové počínání, nebyla zjištěna ani jeho patická (z duševní poruchy plynoucí) motivace. Ve vztahu k trestnému činu podání alkoholu dítěti lze motivaci spatřovat ve snaze zajistit si společenský kontakt nevhodným způsobem, roli mohla sehrát i sugestibilita v tom, že vyhověl nezletilým. Ve vztahu k trestnému činu znásilnění je možno motivaci hledat v náhražkovém uspokojení sexuálního pudu u jedince frustrovaného nedostatkem adekvátních partnerských příležitostí. Míru společenské nebezpečnosti jednání mohl v důsledku mentální retardace podcenit, byl ale schopen nepřipustnost svého jednání chápat. Obžalovaný není závislý na alkoholu ani jiných návykových látkách, jde o nadstandardního pijáka s negativními projevy na jeho společenskou a osobní prosperitu, lze již hovořit o škodlivém užívání alkoholu. Prognóza dalšího vývoje obžalovaného z hlediska protispoločenského jednání je spíše nejistá z důvodu jeho mentální retardace a dráždivého temperamentu. Plná abstinence od alkoholu by tuto prognózu mírně vylepšila. Resocializaci obžalovaného znalkyně považuje za obtížnější, a to i z důvodu jeho mentální retardace, pozitivním faktorem je naopak existence jeho rodinných vazeb a pěkný vztah k adoptivním rodičům. Podle znalců i přes svou nízkou inteligenci je obžalovaný – obdobně jako dítě mající intelektové schopnosti odpovídající obžalovanému – schopen vést natolik hodnotný dialog s orgány činnými v trestním řízení, aby pochopil jeho smysl, přičemž pokud by něčemu v rámci tohoto dialogu neporozuměl, dal by to najevo. Je sice ovlivnitelný až zneužitelný mentálně silnějším člověkem, to ovšem platí zejména pro situace, kdy onen mentálně silnější člověk k němu přistupuje pozitivně, kupříkladu mu nabízí pro něj příjemné kvality jako je přátelství, pak je ochoten takovému člověku vyhovět. V záťažových situacích, mezi které nepochybně patří i výsledky v rámci trestního řízení, je naopak konfliktní, zde tedy jeho ochota druhému vyhovět a nechat se k něčemu navést je podstatně nižší, spíše by se v uvedených situacích bránil dětinskými způsoby, jako je urážení se, odmítnutí vypovídat apod. Obdobně u obžalovaného jeho mentální deficit neznamená, že podá-li jednou určitý popis nějaké události, pak v budoucnu tento popis jen mechanicky opakuje, neboť si událost již nepamatuje anebo ji nepřehodnocuje.

33. Závěry právě popsaného znaleckého posudku tedy dokládají, jednak že obžalovaný se stíhaných jednání dopustil ve stavu přičetném, jednak že z psychiatricko-psychologického hlediska se způsob, jakým se obžalovaný při hlavním líčení snažil vysvětlit, proč se v přípravném řízení doznal i k okolnostem, které posléze v řízení před soudem popřel, nejeví příliš přesvědčivým a odpovídajícím jeho osobnostní charakteristice.
34. Jsou-li veškeré důkazy rozebrané v předešlých pasážích odůvodnění rozsudku hodnoceny jednotlivě i ve vzájemném souhrnu, pak podle přesvědčení soudu není pochyb, že obžalovaný se dopustil takových jednání, jaká jsou popsána ve skutkové větě výroku o vině.
35. U prvního ze stíhaných skutků z výpovědi obžalovaného a svědectví nezletilých A ■■■■■ B ■■■■■, K ■■■■■ M ■■■■■ a F ■■■■■ P ■■■■■ jasně plyne, že dne 12. 11. 2018 obžalovaný jmenovaným nezletilým, jejichž věk mu v té době již byl rámcově znám, na jejich žádost a za jejich finanční prostředky koupil větší množství lahví alkoholického nápoje značky Frisco. Ze svědeckých výpovědí nezletilých lze dovodit, že celkem se jednalo nejméně o šestnáct lahví tohoto alkoholického nápoje, jak bylo vysvětleno v bodě 22 odůvodnění rozsudku. Výpovědi obžalovaného i nezletilých pak také prokazují, že obžalovaný jim tento nápoj návazně umožnil konzumovat ve svém bytě a že jej zde pily zejména nezletilé A ■■■■■ B ■■■■■ a K ■■■■■ M ■■■■■. Jelikož předmětného dne došlo k nákupu celkem minimálně šestnácti lahví nápoje značky Frisco a po činu zůstaly v bytě obžalovaného čtyři láhve nevypité, jak je zřejmé z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, lze logicky dovodit, že celkem došlo ke zkonzumování nejméně dvanácti lahví tohoto nápoje. Okolnost, že jedna láhev nápoje značky Frisco měla objem 0,33 litru a obsahovala 4,5% procent alkoholu, je doložena úředním záznamem Policie ČR vztahujícím se k této otázce. Za spolehlivě prokázané lze také pokládat, že obžalovanému byl znám charakter

uvedeného nápoje, tedy že šlo o nápoj alkoholický, neboť pokud by tomu tak nebylo, nezletilí by neměli žádný rozumný důvod, aby právě jeho (jako osobu zletilou) opakovaně žádali o jeho koupi a za tím účelem mu předávali peníze. Ostatně sám obžalovaný ve výpovědi učiněné v hlavním líčení již připustil, že si uvedené skutečnosti byl v rozhodné době vědom. Z výpovědi obžalovaného a svědectví nezletilých ve spojení s protokolem o ohledání místa činu dále vyplynulo, že nejméně nezletilí A ■■■ B ■■■ a K ■■■ M ■■■ v bytě obžalovaného dále konzumovaly vodku značky Božkov obsahující 37,5% alkoholu a prvně jmenovaná také červené víno míchané s colovým nápojem. Ten aspekt obhajoby obžalovaného, podle kterého si nezletilé takto počínaly bez jeho vědomí a souhlasu, jednoznačně vyvracejí svědecké výpovědi všech nezletilých (lze připomenout, že z těchto výpovědí se jasně podává, že nezletilí A ■■■ B ■■■ a K ■■■ M ■■■ konzumovaly vodku a případně i červené víno v přítomnosti obžalovaného, který jim k této konzumaci dal souhlas, láhev vodky jim dokonce zjevně za tímto účelem přinesl z lednice). Následky požití uvedených alkoholických nápojů u nezletilých A ■■■ B ■■■ a K ■■■ M ■■■, jak jsou popsány ve výroku rozsudku (tedy že se obě pozvracely a prvně jmenovaná taktéž opakovaně usnula), prokazují jejich svědecké výpovědi, svědectví nezletilého F ■■■ P ■■■ i výpověď obžalovaného. Okolnost, že A ■■■ B ■■■ měla daného dne ještě v 23.45 hodin v krvi 1,1 ‰ alkoholu, dokládají lékařské zprávy ■■■ nemocnice, a. s. Konečně jde-li o časové rozmezí jednání obžalovaného záležejícího v podávání shora popsaných alkoholických nápojů nezletilým, pak na základě svědectví nezletilých i výpovědi obžalovaného lze stanovit jeho počátek na zhruba 15.00 hodin (z výpovědi obžalovaného plyne, že s nezletilými se inkriminovaného dne setkal krátce po návratu ze zaměstnání, kde mu směna končila v 14.30 hodin, což celkem odpovídá okolnosti, že podle nezletilých k tomuto setkání došlo po skončení jejich vyučování) a konec na 19.30 hodin (zhruba v této době nezletilí K ■■■ M ■■■ a F ■■■ P ■■■ opustili byt obžalovaného, po této době přitom nejen oni, ale vzhledem ke svému stavu nepochybně i nezletilá A ■■■ B ■■■, již alkoholické nápoje nepožívali).

36. Takto zrekapitulované důkazy a skutečnosti z nich plynoucí tedy spolehlivě dokládají, že obžalovaný se dopustil jednání popsaného v bodě 1 výrokové části rozsudku. Se zřetelem na tyto důkazy a skutečnosti pak soud oproti obžalobě provedl některé dílčí, ovšem pro právní kvalifikaci daného jednání nepodstatné úpravy skutkového stavu (došlo zejména k upřesnění doby tohoto jednání, počtu koupených a spotřebovaných lahví alkoholického nápoje značky Frisco i hladiny alkoholu v krvi nezletilí A ■■■ B ■■■ ještě s odstupem několika hodin po činu).
37. U jednání pod bodem 2 výroku rozsudku byla stěžejním usvědčujícím důkazem výpověď obžalovaného z přípravného řízení, v níž toto své jednání plně doznal. Jeho snahu v řízení před soudem uvedenou výpověď zpochybnit soud pokládal za ryze účelovou, vedenou snahou zmírnit míru své trestněprávní odpovědnosti. Právě uvedený závěr soud opírá o následující argumenty.
38. V první řadě je třeba upozornit, že obžalovaný podle toho, co uváděl v hlavním líčení, se měl k té části jednání, jež se odehrála v koupelně bytu, nepravdivě doznat ve snaze vyhovět policistům v ■■■, kteří jej prvotně k věci vyslyšeli. Z obsahu spisu sice plyne, že obžalovaný nejprve podával vysvětlení u Policie ČR, Krajské ředitelství policie ■■■ kraje, Územní odbor ■■■ (lze připomenout, že toto vysvětlení je ve věci procesně nepoužitelné). Ovšem jako obviněný – tedy po zahájení trestního stíhání – byl vyslechnut až následujícího dne policejním orgánem Policie ČR, Krajské ředitelství policie ■■■ kraje, Odbor obecné kriminality ■■■. Tomuto jeho výsledku přitom byl přítomen jeho obhájce, již z tohoto důvodu lze vyloučit, že by zde mohl být jakkoli ovlivňován vyslyšajícím policejním orgánem. Obžalovanému tedy při tomto výsledku (jehož výsledek teprve byl procesně použitelným důkazem) nic nemohlo bránit, aby – pokud by se nedopustil vůči nezletilí A ■■■ B ■■■ v koupelně bytu a následně i v obývací místnosti takového počínání, jaké je uvedeno ve výroku rozsudku – tyto okolnosti uvedl, případně aby využil práva nevypovídat. To ovšem obžalovaný zjevně neučinil, ale naopak

se k uvedenému jednání doznal. Na tomto doznání pak setrval i dalšího dne při výslechu ve vazebním zasedání před soudcem Okresního soudu v Klatovech, ve vztahu k němuž lze při obdobné argumentaci taktéž vyloučit jakékoli možné ovlivňování obžalovaného (a není od věci připomenout, že shodně pak své počínání líčil i znalci, kteří jej vyšetřovali v souvislosti se zpracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a odvětví klinická psychologie). Ostatně obžalovaný ani netvrdil, že by po zahájení trestního stíhání v přípravném řízení byl v souvislosti se svými výpověďmi jakkoli orgány činnými v trestním řízení ovlivňován. Jeho tvrzení, že v této fázi přípravného řízení již nechtěl měnit své původní doznání učiněné před policisty v [REDACTED] (v rámci procesně nepoužitelného podání vysvětlení), působí zcela nepřesvědčivě a nehodnověrně, a to zvláště v situaci, kdy obžalovaný nebyl schopen nijak objasnit, co mělo být impulsem či podnětem, který jej pak v řízení před soudem náhle vedl ke změně jeho postoje ke stíhanému skutku. Dosud uvedené argumenty soudu jsou přitom v souladu se závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a odvětví klinická psychologie, které se vztahují k otázce schopnosti obžalovaného přiměřeně chápat smysl výslechu vedených vůči němu orgány činnými v trestním řízení i otázce jeho ovlivnitelnosti a zneužitelnosti, jak byly popsány v bodech 32 a 33 odůvodnění rozsudku.

39. Neméně podstatnou je také skutečnost, že výpověď obžalovaného z přípravného řízení obsahující jeho doznání jednak svým obsahem působí logicky a přesvědčivě, jednak a zejména plně zapadá do kontextu skutečností, jež vyplynuly z dalších provedených důkazů. Ze svědectví nezletilých K [REDACTED] M [REDACTED] a F [REDACTED] P [REDACTED] i facebookové komunikace mezi nezletilými A [REDACTED] B [REDACTED] a K [REDACTED] M [REDACTED] je totiž zřejmé, že obžalovanému se nezletilá A [REDACTED] B [REDACTED] přes její nízký věk jako dívka zamlouvala a fyzicky jej přitahovala, což dával najevo jak verbálně (prohlašoval, že „A [REDACTED] není špatná a že se mu líbí“), tak svým počínáním (v obývací místnosti jí v době, kdy ovlivněná alkoholem ležela na gauči a spala, zasunul ruku pod kalhoty a sáhl na přirození, to ostatně obžalovaný připustil i v hlavním líčení, zjevně si vědom skutečnosti, že tuto část stíhaného jednání zaznamenali přítomní nezletilí K [REDACTED] M [REDACTED] a F [REDACTED] P [REDACTED]). Poté, co za pomoci nezletilého F [REDACTED] P [REDACTED] dovedl pozvracenou nezletilou A [REDACTED] B [REDACTED] do koupelny, kde ji svlékl, vykázal jmenovaného nezletilého z koupelny, jak plyne z jeho svědecké výpovědi, tedy s nezletilou A [REDACTED] B [REDACTED] chtěl být zjevně o samotě. Svědectví nezletilých K [REDACTED] M [REDACTED] a F [REDACTED] P [REDACTED] a částečně i výpověď obžalovaného pak dokládají, že obžalovaný se ve společnosti nezletilé A [REDACTED] B [REDACTED] v koupelně bytu také zcela svlékl a vstoupil za ní do vany (což by stěží činil, pokud by měl v úmyslu jmenovanou toliko osprchovat, jak tvrdil v hlavním líčení), v jednu chvíli se s ní také objímal, podle svědectví K [REDACTED] M [REDACTED] navíc v této době také jevil známky sexuálního vzrušení. Vše výše uvedené je pak třeba vnímat i ve světle skutečnosti, že obžalovaný je osobou s probuzenou sexualitou a potřebou sexuálního vybití (jak je zřejmé ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a odvětví klinická psychologie) a sexuálně celkem náruživou (což plyne z jím psaného textu, v němž popisuje své sexuální představy), jehož sexuální potřeby v rozhodné době nebyly saturovány (po dobu několika měsíců neměl žádnou partnerku).
40. Na základě výše uvedených skutečností tak soud pokládal výpověď obžalovaného učiněnou v přípravném řízení za hodnověrnou a odrážející realitu, vzal ji proto za podklad svých skutkových zjištění. Tato výpověď ve spojení s dalšími provedenými důkazy – zejména svědeckými výpověďmi nezletilých A [REDACTED] B [REDACTED], K [REDACTED] M [REDACTED] a F [REDACTED] P [REDACTED] (z nichž také vyplývá, že první jmenovaná nezletilá byla v rozhodné době natolik ovlivněna alkoholem, že zjevně nebyla schopna náležitě vnímat a vyhodnotit sexuálně zaměřené jednání obžalovaného) – pak obžalovaného bez jakýchkoli důvodných pochybností usvědčuje ze skutku popsaného v bodě 2 skutkové věty výroku o vině rozsudku.

41. U právě uvedeného skutku soud oproti žalobnímu návrhu provedl jedinou podstatnější změnu skutkových zjištění. Konkrétně vypustil tu část jednání obžalovaného, jež měla záležet v zasouvání jeho prstu do vagíny nezletilé A■■■■ B■■■■. Obžalovaný sice i o takovém svém počínání vůči jmenované nezletilé ve své výpovědi v přípravném řízení hovořil, ovšem jeho vyjádření v tomto směru nebylo zcela jednoznačné a konzistentní (viz bod 11 odůvodnění rozsudku, kde je popsán obsah uvedené výpovědi). Kromě toho pokud by se obžalovaný uchýlil i k uvedené sexuální praktice, pak se jeví pravděpodobným, že by na pohlavních orgánech nezletilé zanechala určité fyzické stopy (zejména v podobě narušení panenské blány). Takové stopy ale gynekologické vyšetření, k němuž došlo nedlouho po činu, nezjistilo, jak dokládají lékařské zprávy ■■■■■ nemocnice, a.s.
42. Ze všech důvodů rozebraných v předešlých pasážích odůvodnění tak soud vzal za prokázaný takový skutkový stav, jaký je obsažen ve výrokové části tohoto rozsudku.
43. Soud prokázané počínání obžalovaného pod bodem 1 výroku rozsudku podřadil pod skutkovou podstatu přečinu podání alkoholu dítěti podle § 204 trestního zákoníku, jeho počínání popsané v bodě 2 výrokové části rozsudku kvalifikoval jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Učinil tak z následujících důvodů.
44. Trestného činu (přečinu) podání alkoholu dítěti podle § 204 trestního zákoníku se dopustí pachatel, který ve větší míře nebo opakovaně prodá, podá nebo poskytne dítěti alkohol. Jak plyne ze souvisejícího ustanovení § 126 trestního zákoníku, dítětem se rozumí osoba mladší osmnácti let. Pojem alkoholického nápoje vymezuje ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, podle kterého jde o nápoj obsahující více než 0,5% objemových ethanolu (tedy čistého alkoholu). Podle ustálené soudní praxe se podáním ve smyslu § 204 trestního zákoníku rozumí jakýkoli způsob poskytnutí alkoholických nápojů dítěti, o větší míru podání alkoholu ve smyslu tohoto ustanovení pak jde mimo jiné v případech, kdy alkoholický nápoj je podán dítěti v takovém množství, že to vyvolá určité nepříznivé účinky, jako je ztráta rovnováhy, zvracení či porucha vzpomínky.
45. Jak je zřejmé z ustanovení § 13 odst. 2 trestního zákoníku, k odpovědnosti pachatele za trestný čin podání alkoholu dítěti podle § 204 trestního zákoníku je třeba úmyslného zavinění.
46. V projednávané věci obžalovaný J■■■■ Ch■■■■ koupil třem osobám mladším osmnácti let (tedy ve smyslu § 126 trestního zákoníku dětem) nejméně 16 lahví nápoje Frisco, jež obsahuje 4,5% alkoholu (jde tak o alkoholický nápoj ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb). Následně jim jednak tento alkoholický nápoj, jednak červené víno i lihovinu s výrazným obsahem alkoholu (37,5%) umožnil ve svém bytě konzumovat. Z dosud popsaného tedy plyne, že obžalovaný podal dětem alkohol. Dvě z uvedených dětí – A■■■■ B■■■■ a K■■■■ M■■■■ – se v důsledku konzumace tohoto alkoholu uvedly do takového stavu podnapilosti, že se pozvracely, prvně jmenovaná navíc opakovaně usnula a vykazovala i poruchy vzpomínky, ještě několik hodin po ukončení požívání daných alkoholických nápojů měla v krvi stále 1,1 ‰ alkoholu. Nemá tak pochyb, že obžalovaný podal alkohol dětem ve větší míře. Jeho jednání přitom bylo zahrnuto minimálně nepřímým úmyslem (§ 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku), neboť si byl vědom jak věku nezletilých, tak okolnosti, jaké nápoje a v jaké míře jim podal ke konzumaci, tedy věděl, že svým počínáním může ohrozit zájem na ochraně jejich zdravého tělesného i duševního rozvoje, a s takovým možným následkem byl nejméně srozuměn.
47. U jednání popsaného v bodě 1 výroku rozsudku lze tedy shrnout, že obžalovaný úmyslně podal ve větší míře dítěti alkohol. Naplnil tak všechny znaky skutkové podstaty přečinu podání alkoholu dítěti podle § 204 trestního zákoníku.

48. Trestného činu (zločinu) znásilnění v základní skutkové podstatě podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí pachatel, který jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku (alinea první), respektive pachatel, který k takovému činu zneužije bezbrannosti jiného (alinea druhá). Podle ustálené soudní praxe je pohlavním stykem ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení jakýkoli způsob ukájení sexuálního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Podstatou tohoto styku je tedy jakýkoliv fyzický kontakt s druhou osobou, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Při tomto vymezení pohlavní styk zahrnuje širokou škálu činností, včetně osahávání prsou a přirození osoby ženského pohlaví. Násilím je použití fyzické síly k překonání kladeného či očekávaného odporu, pohrůžkou násilí pak hrozba užití takové síly, o pohrůžku jinou těžkou újmu jde tehdy, hrozí-li pachatel oběti způsobením vážného negativního zásahu do její majetkové, osobní či rodinné sféry. Za bezbrannost ve smyslu ustanovení § 185 trestního zákoníku se pokládá takový stav oběti, ve kterém vzhledem k okolnostem není schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, případně ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. Judikatura i soudní praxe chápou bezbrannost jako bezbrannost absolutní (o kterou jde tehdy, pokud se oběť nachází v situaci, kterou sama nevnímá, tedy si v důsledku kupříkladu bezvědomí, umělého či hlubokého spánku anebo silného oblouznění alkoholem či jinou psychoaktivní látkou neuvědomuje, co se s ní děje, a proto nedokáže hodnotit situaci, v níž se nachází a kterou nevnímá, a nemůže tedy ovlivnit jednání pachatele), bezbrannost fyzickou (jde o situaci, kdy oběť vnímá situaci, ve které se nachází a chápe význam jednání, jehož se vůči ní pachatel dopouští, nemá však objektivně možnost se účinně bránit, ač by tak učinit chtěla, a to proto, že je kupříkladu spoutaná, ochrnutá, upoutaná na vozík či lůžko anebo přestárlá) a bezbrannost psychickou (jíž se rozumí situace, kdy duševní a rozumové schopnosti oběti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázala situaci, v níž se nachází, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat). Není přitom podstatné, vyplývá-li bezbrannost z tělesného či psychického stavu oběti, anebo zda nastala přičiněním jiné osoby. Uvedené okolnosti tvořící znaky objektivní stránky trestného činu znásilnění v základní skutkové podstatě podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku musejí být zahrnuty úmyslným zaviněním, jak je zřejmé z ustanovení § 13 odst. 2 trestního zákoníku.
49. Okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby u uvedeného trestného činu je ve smyslu § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku jeho spáchání na dítěti mladším patnácti let. Tato okolnost tvořící znaky kvalifikované skutkové podstaty může být zahrnuta i jen nedbalostním zaviněním, jak je zřejmé z ustanovení § 17 písm. b) trestního zákoníku.
50. V nyní posuzovaném případě obžalovaný J. Ch. se záměrem uspokojit svůj sexuální pud opakovaně osahával nezletilou A. B., která bylo v dané době pouhých let (tedy šlo o dítě mladší patnácti let), na prsou a přirození, tedy na ní vykonal pohlavní styk. Jmenovaná nezletilá se přitom zjevně nacházela v takovém stadiu podnapilosti, že nebyla schopna popsané jednání obžalovaného náležitě vnímat, vyhodnotit je a reagovat na ně, z pohledu ustanovení § 185 trestního zákoníku tak byla ve stavu bezbrannosti. Z uvedeného vyplývá, že obžalovaný zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let.
51. Obžalovaný i přes svou nízkou inteligenci si musel stav bezbrannosti nezletilé uvědomovat jako možný (a to se zřetelem na zcela zjevné příznaky výrazné podnapilosti nezletilé a s tím související způsob, jak se chovala a projevovala), tedy věděl, že může porušit její právo na svobodné rozhodování o jejím pohlavním životě. Nepočítal přitom s žádnou reálnou skutečností, která by uvedenému trestněprávnímu následku měla zabránit, tedy s takovým následkem byl minimálně srozuměn. Jeho jednání záležející ve zneužití bezbrannosti nezletilé k pohlavnímu styku tak bylo

zahrnuto opět nejméně nepřímým úmyslem ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaný alespoň rámcově znal skutečný věk nezletilé, z čehož plyne, že jeho úmyslné zavinění se vztahuje i ke kvalifikační okolnosti uvedené v § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, čili ke skutečnosti, že nezletilá byla osobou mladší patnácti let (lze jen připomenout, že k jeho odpovědnosti za tuto kvalifikační okolnost by postačovala pouhá nevědomá nedbalost, jak dokládá znění již zmíněného ustanovení § 17 písm. b) trestního zákoníku).

52. Je tak zřejmé, že jednání obžalovaného popsané v bodě 2 skutkové věty výroku o vině tohoto rozsudku po objektivní i subjektivní stránce nese všechny znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
53. Jak soud vysvětlil již v jedné z dřívějších pasáží odůvodnění rozsudku (konkrétně v jeho bodě 41), ve věci nelze pokládat za zcela spolehlivě prokázané, že obžalovaný by v rámci stíhaného jednání nezletilé zasouval prst do vagíny, tedy že by jím uskutečněný pohlavní styk vůči nezletilé měl povahu pohlavního styku spáchaného způsobem srovnatelným se souloží. Z tohoto důvodu oproti obžalobě nedovodil na straně obžalovaného okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku (tato okolnost záleží právě v tom, že pachatel pohlavní styk vykoná souloží anebo způsobem srovnatelným se souloží).
54. Ze závěrů výše již rozebraného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a odvětví klinická psychologie, je zřejmé, že obžalovaný je za projednávaný skutek odpovědný i z pohledu přičetnosti (§ 26 trestního zákoníku).
55. Poněvadž soud uznal obžalovaného vinným stíhanými trestněprávními skutky, ukládal mu návazně za tyto skutky trest.
56. Obžalovaný svým jednáním naplnil znaky dvou trestných činů, proto mu byl trest ukládán ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako úhrnný podle trestní sazby obsažené v ustanovení o nejprísněji trestném činu. Jím je zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, u něhož trestní sazba činí pět až dvanáct let odnětí svobody.
57. V souvislosti s právě uvedenou trestní sazbou je třeba poznamenat, že trestní zákoník v určitých případech umožňuje trest odnětí svobody uložit pod dolní hranici trestní sazby uvedené v jeho zvláštní části. Mimo jiné je tomu tak tehdy, má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody stanovené trestním zákoníkem bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze nápravy pachatele dosáhnout i trestem kratšího trvání (§ 58 odst. 1 trestního zákoníku). Jak plyne ze souvisejícího ustanovení § 58 odst. 3 trestního zákoníku, při uvedeném snížení trestu nelze trest uložit pod jeden rok, činí-li dolní hranice trestní sazby odnětí svobody alespoň pět let.
58. K osobě obžalovaného soud z jeho výpovědi, opisu rejstříku trestů, přílohového trestního spisu, zprávy z místa bydliště a sdělení jeho zaměstnavatele zjistil následující skutečnosti. Před spácháním nyní projednávaného činu se obžalovaný dostal jedenkrát do střetu s trestním zákoníkem, a to spácháním přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl pravomocně uznán vinným ve věci Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 3T 160/2016. Uvedené odsouzení je však ze zákona zahlazeno (osvědčením ve zkušební době podmíněného odsouzení), nelze je proto pokládat za přítěžující okolnost. Městským úřadem v Klatovech byl obžalovaný v roce 2018 postižen za přestupek proti majetku podle § 8 písm. a) bod 1 zákona č. 251/2016 Sb. Od počátku května 2018 je zaměstnán u Technických služeb [REDAKCE], [REDAKCE], svým zaměstnavatelem je hodnocen velmi pozitivně, pracovní poměr trvá i přes vazební zajištění obžalovaného. Za dobu pobytu ve vazbě je Vězeňskou službou ČR rovněž hodnocen

kladně. Do budoucna již nebude žít sám v pronajatém bytě, nýbrž ve společné domácnosti se svými rodiči, z nichž jeden (matka) je jeho opatrovníkem coby osoby omezené ve svéprávnosti.

59. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z hledisek pro posuzování této otázky rozhodných, jež jsou zakotvena zejména v ustanoveních § 38 odst. 1, § 39, § 41 a § 42 trestního zákoníku. Bral tedy v potaz povahu a závažnost projednávaných skutků, osobu obžalovaného i jeho poměry, jeho postoj ke spáchaným činům, jakož i okolnosti polehčující a přitěžující.
60. Obžalovanému přitěžovalo, že stíhanými skutky naplnil znaky dvou trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku). Z polehčujících okolností lze obžalovanému ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku přiznat, byť jen v omezené míře, jeho částečné doznání, neboť u skutku pod bodem 1 výroku rozsudku se postupně doznal prakticky ke všem rozhodným skutkovým okolnostem, k jednání popsanému v bodě 2 výrokové části rozsudku se plně doznal v přípravném řízení, a třebaže u hlavního líčení k němu zaujal převážně popěrné stanovisko, jeho plné doznání z přípravného řízení zůstalo zásadním usvědčujícím důkazem (současně ovšem uvedená změna stanoviska obžalovaného znamenala podstatné snížení významu polehčující okolnosti uvedené v § 41 písm. l) trestního zákoníku). Ve věci jsou pak dány i další skutečnosti, jež snižují závažnost trestněprávního jednání obžalovaného a hovoří v jeho prospěch. Předně jde o okolnost, že u závažnějšího ze stíhaných skutků (pod bodem 2 výroku rozsudku), který naplnil znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, měl pohlavní styk obžalovaného s nezletilou podobu pouhého osahávání na intimních místech, šlo tedy o méně vážnou formu zásahu do intimní sféry nezletilé. S tím souvisí i okolnost, že počínání obžalovaného na nezletilé nezanechalo žádné fyzické ani psychické následky. U skutku pod bodem 1 výrokové části rozsudku je zase třeba vzít v potaz, že obžalovaný nezletilým opatřil a poskytl alkoholického nápoje na jejich vlastní žádost a za jejich finanční prostředky, nezletilí návazně dané nápoje konzumovali z vlastní vůle, aniž by je k tomu obžalovaný jakkoli pobízel, i zde platí, že jednání obžalovaného se z dlouhodobějšího hlediska na zdraví nezletilých nijak nepodepsalo. Přehlédnout nelze také skutečnost, že obžalovaný má zajištěno stabilní rodinné prostředí u svých rodičů, ve kterém se do budoucna bude zdržovat (to plyne nejen z jeho výpovědi, ale také z vyjádření jeho matky a současně opatrovnice), taktéž i nadále trvá jeho pracovní poměr u zaměstnavatele, jímž je kladně hodnocen. Konečně je třeba vzít v potaz i psychickou poruchu obžalovaného (mentální retardaci), jež měla také určitý vliv na spáchání stíhaného jednání, a s ní související okolnost, že vedle samotného trestu byla obžalovanému stanovena i další trestněprávní sankce v podobě ochranného léčení.
61. Při komplexním zvážení všech výše popsaných okolností soud zastává názor, že uložení trestu odnětí svobody i na samé spodní hranici zákonné trestní sazby uvedené v § 185 odst. 3 trestního zákoníku by bylo nepřiměřeně přísné a že nápravy obžalovaného lze dosáhnout i kratší výměrou trestu. Proto obžalovanému při použití moderačního ustanovení 58 odst. 1 trestního zákoníku uložil uvedený druh trestu pod spodní hranici dané trestní sazby, konkrétně ve výměře tří roků, kterou považuje za přiměřenou a odpovídající všem okolnostem projednávaného případu. Současně se soud domnívá, že ačkoliv jde o případ hraniční a bylo by možno uvažovat o stanovení trestu odnětí svobody již v nepodmíněné formě, je namístě obžalovanému poskytnout ještě možnost prokázat, že jeho nápravy může být dosaženo i bez přímé trestní represe. Z tohoto důvodu trest uložil jako podmíněný, ovšem – s ohledem na skutečnost, že obžalovaný v minulosti projevil určitou inklinaci k páčání protiprávních činů, včetně deliktu trestněprávního (jak bylo již zmíněno, dřívější odsouzení nelze ve věci hodnotit jako přitěžující okolnost, avšak je namístě je brát v potaz při hodnocení možností nápravy obžalovaného) - při stanovení zkušební doby výrazně blíže horní hranici zákonného rozpětí (to činí jeden rok až pět let), současném vyslovení dohledu (ten je žádoucí tím spíše, že obžalovaný je mentálně na úrovni dítěte) a stanovení přiměřené povinnosti zdržet se v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení

konzumace alkoholických nápojů (neboť obžalovaný má s jejich konzumací zjevně již určité problémy, byť ještě nejde o stav závislosti, a také stíhaného jednání se dopustil ve stavu podnapilosti). Je na obžalovaném, aby vedením řádného života v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení, dodržováním uložené abstinence i povinností plynoucích z vysloveného dohledu (který stát bude vykonávat prostřednictvím své Probační a mediační služby) prokázal, že předpoklad soudu o možnosti jeho nápravy i bez přímé trestní represe je opodstatněný. Pokud obžalovaný řádný život nepovede, nebude abstinovat a v rámci vysloveného dohledu nebude náležitě spolupracovat s Probační a mediační službou ČR, bude to mít za následek nařízení výkonu uloženého trestu odnětí svobody.

62. Vedle uvedeného trestu soud obžalovanému v souladu s doporučením znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, uložil ochranné léčení psychiatrické v ambulantní formě. Pro tento postup totiž byly splněny zákonné podmínky zakotvené v ustanovení § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku (neboť stíhaných činů se obžalovaný dopustil ve stavu vyvolaném duševní poruchou a jeho pobyt na svobodě je z důvodu této poruchy potenciálně nebezpečný) a současně se jeví – se zřetelem na povahu stíhaného činu a charakter duševní poruchy obžalovaného, kterou je ochranné léčení podle znalce způsobitelné určitým způsobem korigovat – i jako účelný.
63. V rámci trestního řízení uplatnila řádně a včas (§ 43 odst. 3 trestního řádu) nárok na náhradu škody Česká průmyslová zdravotní pojišťovna (č. l. 326). Po obžalovaném se domáhala náhrady nákladů ve výši 10.724 Kč, které vynaložila v souvislosti s krátkodobou hospitalizací a vyšetřeními nezletilé poškozené A. B. v návaznosti na stíhané jednání (lze připomenout, že jmenovaná byla takto krátkodobě hospitalizována z důvodu její podnapilosti a potřeby provést gynekologické vyšetření) a které jsou specifikovány ve vyúčtování (č. l. 328-329).
64. Při posuzování uvedeného nároku soud vycházel z § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění. Podle tohoto ustanovení platí, že příslušná zdravotní pojišťovna má vůči třetí osobě právo na náhradu těch nákladů na hrazené služby, které vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojištěnci.
65. V posuzovaném případě výše označená zdravotní pojišťovna řádně doložila, že v důsledku stíhaných trestněprávních skutků obžalovaného vynaložila částku 10.724 Kč za odbornou lékařskou péči poskytnutou nezletilé poškozené. Ve smyslu § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb. má tak vůči obžalovanému nárok na náhradu takto vynaložených nákladů. Proto jí soud danou částku podle § 228 odst. 1 trestního řádu přiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci,

osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je omezen ve svéprávnosti, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 13. 3. 2019

Mgr. Martin Kantor, v.r.

předseda senátu